

artikler beløber sig til ganske andre Summer om Aaret pr. Individ. Naar jeg gerne vilde, at man i Tide kom til at tale om det, saa man ikke pludselig stod og skulde træffe Bestemmelse, var det netop for at se, hvordan Forholdet skulde være mellem Prisen paa Husholdningssukker og Prisen paa Industrisukker og for Resten ogsaa paa det Sukker, som kunde sælges udover den eventuelle Rationering, som jeg desværre hører, Ministeren tænker, vi skal beholde. Det er givet, at jo billigere det store Kvantum skal sælges til Publikum, des dyrere vil Industrisukkeret og det ikke rationerede Kvantum blive. De Tal, vi tidligere er gaaet ud fra, har været en Sukkerhøst paa ca. 144 Mill. kg, hvoraf de 90 Mill. kg skulde bruges som Husholdningssukker og ca. 34 Mill. kg til Industrien, saa der var ca. 20 Millioner til overs enten til Udførsel som i Aar eller til større Indkøb fra Husholdningernes Side, men til en højere Pris. Det vil altsaa sige, at Tallene staaer til hinanden som 5 til 3: der bruges 5 Pund i Husholdningerne for hver 3 Pund, der haves til Industrien eller til Ekstrasukker, og deraf følger igen, som jeg for Resten kort berørte før, at den lave Pris paa Husholdningssukkeret forudsætter en meget høj Pris paa Industrisukkeret og det øvrige Sukker, naar vi ikke som i Aar eksporterer. I Øjeblikket er Prisen jo 38 Øre for Husholdningssukkeret og 88 Øre for Industrisukkeret. Men sidste Aar har givet Staten et Tab paa 16 Mill. Kr. paa Sukkeret, som, efter hvad der siges, ganske vist havdes i Behold fra tidligere Tid, samtidig med, at vi har udført Sukker. Jeg har ligesom det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) ikke Tallene ved Haanden, men det var ret store Kvanta, ikke ganske faa Millioner Kilogram, det drejede sig om, vistnok en halv Snes Millioner eller mere, som er udførte til Priser fra 120 til 135 Øre og vist endda noget mere. Hvis alt det skal føres over paa Industrisukkeret i det kommende Aar og paa det Sukker, som eventuelt skulde kunne købes ekstra af Husholdningerne, maa vi komme op paa meget høje Tal, idet vi altsaa skal dække baade de 16 Mill. Kr., som Tabet udgør, og det, vi har tjent paa Udførselen. Det vil med andre Ord sige, at i Stedet for, at Industrien har betalt 88 Øre de sidste 3—4 Maaneder og før den Tid 58—68 Øre, maa vi komme op paa 120 Øre for at faa Dækning, og vi er jo alle enige om, at Statskassen ikke skal have Tab, men at Sukkerordningen skal hvile i sig selv. Og der kommer endda

mere til, idet Roedyrkerne efter de Meddelelser, der blev givet i Anledning af Loven af 14. April, har en Andel i Merfortjenesten ved Eksporten. Hvis Forholdet ordnes, som det staaer omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, og der ikke bliver eksporteret, vil jeg dog skønne, at Roedyrkerne til Trods herfor vil fastholde deres Ret til at faa denne Merbetaling paa indtil 10 Øre pr. Centner, naar de kommer op paa at producere saa og saa meget Sukker, ligesom det ogsaa er muligt, at Sukkerfabrikkerne vil forlange noget. Det er ganske vist i denne Forbindelse smaa Tal, ca. 1,8 Million paa den ene Post og antagelig 1 Million paa den anden, men ogsaa det vil, naar Statskassen ikke skal have Tab, bidrage til, at vi faar Prisen paa Industrisukkeret meget højt op. Derfor ønsker jeg, at vi paa Forhaand i god Tid skulde kunne tale om det og høre, hvad Meningen er fra Ministeriets Side. En Gang maa vi jo lade det komme til fri Handel, en Gang maa vi lade Sukkeret komme op til den Pris, som det koster at producere det, og det vil neppe i de første Aaringer blive saaledes, at Produktionen bliver billigere. Derfor vil det være rigtigt, at vi successive nærmer os den Pris, som bliver den endelige. Dette foreslog jeg allerede i Marts Maaned. Da var Indenrigsministeren meget imod det og vilde ikke gaa med til en Forhøjelse. Jeg vil stadig holde paa, at vi bør se at komme op, saaledes at Prisen, der betales for Sukkeret, bliver noget nær den, det koster at producere det. Hver 10 Øre pr. kg pro persona her i Landet er 2 Kr. 60 Øre, hvad der under det Løn-niveau, der nu findes over hele Linien, slet ingen Rolle spiller, i alt Fald ikke nogen nævneværdig.

Hauge: Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) sagde, at jeg stadig i den overordentlige Kommission havde gjort mig til Talsmand for, at den Sukkermængde, der stilles til de almindelige Forbrugeres Raadighed, var tilstrækkelig. Jeg har gentagne Gange i den overordentlige Kommission, naar Sukkerspørgsmaalet har været til Behandling, fremhævet, at saaledes som Forholdene var her i Landet i Sammenligning med andetsteds i Verden, maatte det siges, at de danske Forbrugere med Hensyn til Sukker var overordentlig gunstigt stillede, og jeg skønnede ikke, at der var særlige Grunde til at opstille Betragtninger over, hvorvidt der var Mulighed for at importere Sukker eller ej, eller hvorvidt der var Mulighed for at forbruge her i